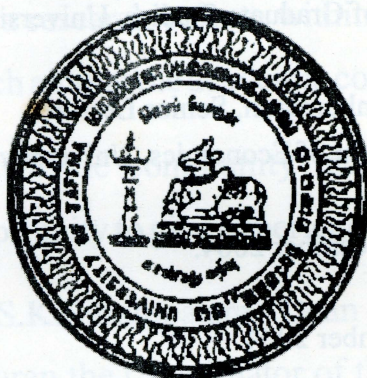

Message from the Vice Chancellor

Research Sessions 2003/2004

Proceedings of Papers

Faculty of Graduate Studies
University of Jaffna
Sri Lanka.

Edited by

Dr.C.Elankumaran
Co-ordinator / Research Sessions 2003/2004

Journal of the Faculty of Graduate Studies

- Copyright ©** : Faculty of Graduate Studies, University of Jaffna, Sri Lanka.
- Publishers** : Faculty of Graduate Studies, University of Jaffna, Sri Lanka.
- Editor** : Dr.C.Elankumaran, Senior Lecturer,
Department of Economics, University of Jaffna.
- Papers Presented** : 11-12 December 2004.
- Date of Release** : 11 December 2004.
- Printers** : Harikanan Printers, 424, K.K.S Road, Jaffna.
- Pages** : vii +90 pages.
- Price** : Rs. 200/-

Edited by

Dr.C.Elankumaran

Co-ordinator / Research Sessions 2003/2004

SOME IMPORTANT ALANKARAS HANDLED BY VALMEKI – A NOTE

வால்மீகி கையாண்ட முக்கியமான சில இலக்கிய அணிகள் - ஒரு குறிப்புரை

Jeganathan.S
Department of Sanskrit, University of Jaffna

Abstract

The Ramayana is the earliest, (ornate literary work) in Sanskrit Kavya. Its author Valmiki is said to be the Adikavvi (First poet of note). the first literary work excellence, the Ramayana has continued to be the literary model for the subsequent literary works-the Mahakavyas, (major literary works) Khandakavyas (minor literary works) and Natakas (dramas)

Alankara is one of the important schools of Sanskrit poetries. Alankaras are traceable from the earliest – Stratum of Sanskrit literature, namely the Rgveda on words. The Ramayana is embellished with both Arthalankaras and Sabdalankaras., which include similes, metaphors , alliterations, etc. In this article some important Alankaras found especially in the slokas of Avodhya Kiskinda and Sundarakandams of the Ramayana are analysed to bring out the poetic excellence of this literary work.

1. அறிமுகம்

ஆதிகவி என்று சம்ஸ்கிருத இலக்கிய மரபிலே சிறப்பித்துக் கூறப்படும் வால்மீகி இந்திய இலக்கியவானின் கண்ணைக் கவரும் விடிவெள்ளி ஆவார். அவரது இராமாயணம் இனிமை, தெளிவு முதலிய காவ்யப் பண்புகளும், உவமை, ரூபகம் முதலிய அணிகளும், சிருங்காரம், ஹாஸ்யம் முதலிய ரசங்களும், பொருளைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் சிறப்பும் அமையப் பெற்றது.

அவர் கவிதை மாளிகையில் கற்பனை வாயிலில் இழைக்கப்பட்ட வைரங்களாகக் காணப்படுபவை அவர் அமைத்த அணிகளாகும். வடநூலார் அணியை அலங்காரம் என்பர். செய்யுளுக்கு உயர்நிலையாக விளங்கும் கற்பனையை விளக்குவதற்கு அணிகள் மிகவும் இன்றியமையாதவை. அணிகள் கவிஞரின் கற்பனையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைகின்றன. பெண்ணின் அழகை ஆடை ஆபரணங்கள் அலங்கரிப்பது போல் செய்யுளை அணி அலங்கரித்து அவற்றின் அழகை மேலும் கூட்டுகின்றன. “பெண்ணின் முகம் அழகானதாய் இருந்தாலும் அணி கலன்கள் இல்லாவிட்டால் ஷோபிக்க மாட்டாது” என்கிறார்¹ கவிதையியலில் அலங்காரத்தை வலியுறுத்திய பாமஹர்.² இயற்கையின் ஒவ்வொரு கூறுகளும் வால்மீகியின் செய்யுளை அணி செய்கின்றன. உவமை முதலிய அணிகளை காவிய நிகழ்வுகளோடும், கதைமாந்தரோடும் இணைத்து மிகப்பல சூழல்களில் தருகிறார். காவ்யத்தில் அலங்காரம் அமைத்தற்கான சில விதிமுறைகளை ஆனந்தவர்த்தனர் கூறுகிறார். “செய்யுளில் அலங்காரங்கள் மிகவும் இயற்கை யானதாக அமைய வேண்டும். அவற்றை அமைவதற்கு முயற்சி எதுவும் செய்தல் கூடாது” என்பது அவரது கருத்தாகும். வால்மீகி இராமாயணத்தில் பிற்கால கவிஞர்களால் வலிந்து கொள்ளப்பட்ட சித்திரம், யமகம் போன்ற செயற்கை அணிகள் இல்லை. கூற வந்த பொருளுக்கேற்ப அணிகள் பொருத்தப்பாடு உடையவையாயும் இயற்கையானதாயும் காணப்படுகின்றன. பிற்கால கவிஞர்கள் பலர் தமது கவிதைக்கான கருப்பொருளை மட்டுமன்றி அணிநலன்களையும் இவரின் காவ்யத்தில் இருந்தே எடுத்தாண்டனர்.

2. ஆய்வுமுறை

பிற்கால அலங்கார சாஸ்திர ஆசிரியர்களால் விதந்துரைக்கப்பட்ட உவமை, உருவகம் போன்ற அணிகள் வால்மீகி இலக்கியத்தினூடாக வெளிப்படுத்தப் படுகின்றமை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையிலே எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. கம்பராமாயணம், தண்டியலங்காரம் போன்ற தமிழ் நூல்களிலிருந்தும் அணி அலங்காரங்களை விளங்கப்படுத்துவதற்கு மேற்கோளாக சில செய்புள்ளிகள் இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

3. விளக்கவுரை

உவமை

உவமை என்ற வேடதாரி காவ்ய அரங்கிலே புகுந்து பல்வகை வேடமேற்று அறிஞர்களை மகிழ்விக்கும் திறனை சித்திர மீமாஞ்சை ஆசிரியர் அப்பையா தீஷிதர் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

“உபமைகா ஸைலூஷி சம்ப்ராப்த சித்ரபூமிகா பேதான்
ரஞ்சயதி காவ்யரங்கே நிருத்யந்தீ தத்விதாம் சேதஹ”³

வால்மீகி ஒரு பொருளை பல்வேறு உவமைகளால் விதம்விதமாக உருவாக்கி யுள்ளான். இயைபுடைய எவ்விரு பொருளையும் தம்முள் உவமையாக்குகின்றான். உருவப் பொருளையும் அருவப்பொருட்களையும் கூட உவமையாக்குகின்றான். உள் பொருள்களையும், இல் பொருட்களையும் கூட உவமையாக்குகின்றான். இயற்கை யையும், சமுதாயத்தையும், இறைமையையும் கூட உவமையாக்குகின்றான்.

சீதையின் அழகைப் பொருத்தமான சொற்சித்திரம் தீட்டுவதற்கு வால்மீகி கையாள்கின்ற உவமைகள் தலை சிறந்தவை. இராவணனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட ஜானகி ஆறுதல் வார்த்தைக்காகவும், நம்பிக்கையூட்டுவதற்காகவும் யாராவது வரமாட்டார்களா? என்று ஏங்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். இராமதூதன் அநுமான் அந்த அழகிய வடிவம் தனித்து இருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் போகின்றான். தோப்புக்கு தோப்பு நகர்ந்து இலைக்கு இலை தாவி எச்சரிக்கை யோடும் கவனத்தோடும் ஜானகி இருக்கும் அசோக மரத்தை அணுகுகின்றான். சீதாப்பிராட்டியின் அழகும் அவளைக்கண்ட மகிழ்ச்சியும் அனுமானைச் சந்தோசத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. ஆயினும் இராமனைப்பிரிந்த அவளது துயரத் தோற்றம் அவனை நெகிழவைக்கிறது.

“சீதாம் பதம்பலாஸாகசஷிம் மன்மதஸ்ய ரதிம் யதா/
இச்சாம் சர்வஸ்ய ஜகதஹ பூர்ணசந்திர பிரபாமிவ//
பூமௌ சுதநுமாசீனாம் நியதாமிவ தாபஸ ம/
நிஹஸ்வாச பகுலாம் பீரும் புஜர்கேந்திர வதூமிவ//
சோகஜாலேத மஹதா விததேந ந ராஜதீம்/
சம்கஸ்தாம் தூமஜாலேந சிகாமிவ விபாவஸோஹோ//”⁴

“அந்த மங்கையின் பாக்கும் கண்கள் தாமரை இதழ்கள் போன்றவை: அவள் காதல் கடவுள் மன்மதனின் ரதி போன்றவள். வானில் வரும் மதிபோல் வையகம் முழுவதற்கும் ஒளி வழங்குபவள். இன்று தரையில் பெண்துறவி போல் ஒளி மங்கிக் காணப்படுகின்றாள். நாக அரசியைப் போல் பெருமூச்சு விடுகிறாள். புகையால் சூழப்பட்ட நெருப்புப் போல் இருளால் மூடப்பட்டு கவலையில் இருக்கிறாள். பல்வேறு துறை அறிவுக்கு இடையே ஒழுங்கு இணைப்பு இல்லாமல் மெலிவு அடைந்த கல்வி போலவும் பண்பாடு இல்லாமையால் சொல்லுக்கும்,

பொருளுக்கும் தொடர்பற்ற மனிதப்பேச்சு போலவும் விளங்குகின்றாள்.” கவிதான் கூற வந்த பொருளுக்கேற்ற வகையில் உவமைகளை அடுக்கிச் செல்லும் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும்

“அர்த்தௌசித்யவதா சூக்தரலம்காரேண சோபதே
பினஸ்தநஸ்திதேநேவ ஹாரேண ஹரிணேஷணா//”⁵

எவ்வாறு முத்துமாலையானது பூரண வளர்ச்சியுற்ற முலைகளை அலங்கரிக்கின்றோ அவ்வாறே பொருளுக்கேற்ற அலங்காரமே கவிமொழிக்கு அழகூட்டுவது என்ற ஷேமேந்திரரின் கூற்றுக்கு மேற்குறிப்பிடப்பட்டவை எடுத்துக்காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன.

கதிர்த்தோற்றம் போன்றே மதி எழுச்சியும் காப்பியத்தின் ஒரு இன்றியமையாத கூற்றாக தண்டி முதலிய அலங்கார சாஸ்திர ஆசிரியர்களால் கருதப்படுகிறது. இரவுக்கு விளக்கமாக விண்மீனிடை ஒளிரும் வெண்மதியை வால்மீகியின் கவிதை வெவ்வேறு விதமாக புனைந்து அழகுபடுத்துகிறது. நிலாவினால் வெளுத்த ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் சந்திரன் வெள்ளிக்கூட்டில் இருக்கும் ராஜஹம்சத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகின்றான். வெண்மையான மந்திரகிரியில் இருக்கும் சிங்கமாகவும் மதயானையின் மேலிருக்கும் போர்வீரனாகவும், கூர்மையான கொம்புகளையுடைய காளையாகவும், பெரியமலையின் வெண்மையான சிகரமாகவும் அவை கவிஞனின் கண்களுக்கு பல்வேறு விதமாகத் தோற்றமளிக்கின்றன.⁶ அவற்றை அவன் தனது கவிதைகளில் வடிவமைக்கின்றான்.

“ஹம்ஸோ யதா ராஜபஞ்சரஸ்தஹ சிம்ஹோ யதா மந்தரஹஸ்தஹ/
வீரோ யதா கர்வதகுஞ்சரஸ்தஸந்திரோபி பப்ராஜ ததாம்பரஸ்தஹ//”

உருவக அணி

உவமை போன்றே உருவக அணியும் இலக்கியத்திற்கு இண்பமும், நயமும் சேர்க்கின்றது. உவமையாக விரிந்து நிற்காது உருவமாகச் செறிந்து நிற்கும் போது நயம் சிறக்கின்றது. உவமையைக் கையாளும் கவிஞன் இருபொருட்களை தொடர்புபடுத்தினும் அவற்றை வெவ்வேறாகவே காட்டுகிறான். உருவகமோ இரண்டையும் ஒன்றாக்கி விடுகிறது தண்டி காவிய தர்சம் என்ற தமது நூலில் உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேறுபாடு ஒழிவித்து ஒன்று என்பதோர் உணர்வு தோன்ற பேதம் அகற்றின் அது உருவக அணியாகும்.

“உபமைவ திரோபூதபேதா ரூபக முச்சதே//”⁷ என்று கூறுவர்.

இந்த அணியைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் சொற்சிக்கனமும் ஏற்படுகின்றது. போர்க்களத்தை உருவகத்தால் புனைந்து அழகிய நதியாக ஆக்கும் காட்சியை இராமாயணத்தில் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக அடிபட்ட வீரருடைய தேகங்களே இரு கரைகளாகின்றன. ஒடிந்து போன ஆயுதங்களே கரைகளிலுள்ள மரங்க ளாகின்றன. ரத்தமே ஜலமாகின்றது. பிராணிகளின் உயிரை வாங்க சஞ்சரிக்கும் யமனே அது போய் விழும் சமுத்திரமாகிறது. இருபுறங்களிலும் சிந்திக் கிடக்கும் மாமிகங்களே சேறாகின்றன. சரிந்து கிடக்கும் குடல்கள் பாசிகளாகின்றன. அறுந்து கிடக்கும் தேகங்களும் தலைகளும் மீன்களாகின்றன. வானத்தில் சஞ்சரிக்கும் கழுகுகள் அன்னங்களாகின்றன என வந்துள்ளவை குறிப்பிடற்பாலன.

கம்பராமாயணத்தில் வரும்

நிலம் தவாத செந்நீரிடை நிணக்கொழுஞ் சேற்றில்
புலர்ந்த காலையில் பொறிவரி அம்பு எனும் தும்பி

கலந்த தாமரைப் பெருவனம் கதிரவன் கரத்தால்
மலர்ந்தது ஆம் எனப் பொலிந்தன உலர்ந்தவர் வதனம்⁹

என்ற பாடல் வால்மீகியின் மேல் வரும் செய்யுளை அடியொற்றியது என்பதில் ஐயமில்லை.

பிறிதொரு பாடலிலும் இவ்வுருவக அணி நயம்பட கூறப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம்.

ராமனை விட்டுப்பிரிந்த துயரமே மகாசமுத்திரம், ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்தே கரை, பெருமூச்சு விடுவதே பெரும் சுழல்கள், கண்ணீரே நுரை, கைகளை அங்குமிங்கும் புரட்டுவதே பெருமீன்கள், அழுகையே அதன் ஓசை, அவிழ்ந்து கிடக்கும் தலைமயிரே பாசி, கைகேயியே வடவாக்னி, என்கண்ணீரால் விருத்தியடைவது இக் கடல்” என்ற தசரத பிரலாப வர்ணனை உருவக அணியின் சிறப்பினால் பெருமை பெறுவதுடன் கருணை ரசத்தையும் கொண்டு விளங்குகின்றது.

“ராமசோதமஹாபாகஹ சீதாவிரஹ பாஸாஹ/
ஸ்வகிதோர்மி மஹாவர்தோ பார்ப்பேந ஜலாவிலஹ//

பகுவிசேபமீ நௌகௌ விக்ரந்தித மஹாஸ்வந/
ப்ரகீரண கேஸவ ஸைவால கைகேயி படவாமுகஹ”¹⁰

வால்மீகியின் இயற்கை வர்ணனைகள் பலவும் இந்த ரூபக அணியைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அசோகவனம் புஷ்பக் கொத்துக்களை தணல்களாகவும், அதனது இளம் தளிர்களை நெருப்புக் கொத்துக்களாகவும், வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை நெருப்பு எரியும் போது உண்டாகும் சப்தமாகவும் அவர்

அசோகஸ்தபகாங்கார ட்பதஸ்வன நிஹஸ்வந/
மாம் ஹி பல்லவதாம்ராசிர் வசந்தாக்நி ப்ரதசஷ்யதி//¹¹ என
உருவகிக்கிறார்.
சமாசோக்தி:

“சமாசோக்திஹி பரிஸ்பூர்திஹி பிரஸ்துதே அபிரஸ்துதஸ்ய சேத்/
அயமைந்தீ முகம் பஸ்ய ரக்தஸ்சம்பதி சந்த்ரமாஹா//”¹²

தொடர்புடைய பொருளை வர்ணிப்பதன் மூலம் தொடர்பற்ற பொருள் மனக்கண்ணில் தெரிதல் சமாசோக்தி எனப்படும். கீழ்த்திசை வானின் முகத்தினைச் சந்திரன் முத்தமிடுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறான் என்று சந்திராலோக ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுள் மூலம் இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம். ஆடவன் ஒருவன் பிறன் மனைவியை விரும்புகின்றான் என்ற கருத்து இச்செய்யுளில் பெறப்படுகிறது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் சமாசோக்தி முறையில் அமைந்த செய்யுட்கள் பல காணப்படுகின்றன.

“சஞ்சச்சந்திர கர ஸ்பர்ஸ ஹர்ஷோந்மீலித தாரகா/
ஆஹோ ராகவதீ சந்த்யா ஜஹாதி ஸ்வயமம்பரம்”¹³

சந்தியா என்ற பெண் தனது நாயகனாகிய சந்திரனின் கிரகணங்களாகிய காதலன் தன் மேல் பட்டவுடன் நட்சத்திரங்கள் என்ற கண்கள் மகிழ்ந்து ஆசை மிகுந்து தன் ஆடையை அவிழ்த்து விடுகிறாள். இச் சுவாகத்தில் சந்திரனிடத்து நாயக பாவத்தையும் சந்திக்காலத்திடத்து நாயகி பாவத்தையும் வால்மீகி ஏற்றிக் கூறுகின்றார். சந்திரன் உதயமானவுடன் இருள் களையப்படுகின்ற இயற்கை நிகழ்ச்சியையும், நாயக நாயகியிடத்து நிகழக்கூடிய அநுராகத்தையும் ஒன்று சேர்க்கூடியவாறு உத்தியை அமைத்து சமாசோகத்தி அணி நயம்படக் கூறப்படுகிறது. பிறிதொரு பாடலில் ஆகாயமானது தன் விரகதாபத்தை போக்கிக் கொள்ள சந்தியாகாலம் என்ற சிவப்பு வர்ணத்தை பூசிக்கொண்டு துக்கம்

தாங்காமல் தென்றல் என்ற பெருமூச்சை விட்டுக்கொண்டு கொஞ்சம் வெளுத்த தேகத்துடன் விளங்கும் ஆசை மிருந்த புருஷனைப் போல் விளங்குகிறது என்று சமாசோக்தி அணிநயம் பொருந்த கூறப்படுகிறது. இங்கே விரகதாபமுற்ற ஆடவனுடன் வெளுத்த மேகங்கள் ஒப்பிடப்படுகின்றன.¹⁴ சிருங்கார ரசம் பொருந்திய செய்யுட்கள் இவை ஆகும்.

நிதர்சனம்

ஒரே தன்மையான இரு வசனங்களிடையே அல்லது எண்ணக்கருத்துக்களிடையே உள்ள அபேதத்தை காட்டுவது நிதர்சன அணியாகும்.¹⁵ தன்னை அடைய முயற்சிக்கும் இராவணனை நோக்கி கால சர்ப்பத்தின் வாயில் கைவிட்டு விப்பல்லை பிடுங்க முயல்கின்றாய் காலகூட வித்தைக் குடித்துவிட்டு சுகமாய் இருக்கப் பார்க்கிறாய். கூர்மையான ஊசியால் கண்ணை சொரிய பார்க்கிறாய். கருக்குள்ள கத்தியால் நாவைத்தடவப்பார்க்கிறாய். கழுத்தில் பெரிய பாறையை கட்டிக்கொண்டு சமுத்திரத்தை நீந்திக்கடக்கப் பார்க்கின்றாய்” எனப் புலம்பும் இச் செய்யுட்கள் நிதர்சன அணியைக்கொண்டு விளங்குகின்றன.

ஆஸிவி'ஸ்ய வதநாத்த'டாராமாதாது மிச்சசி /
மந்தரம் பர்வதச்சரேம் பாணிநா ஹர்து மிச்சஸி //

கால கூட வி'ம் பீத்வா ஸ்வஸ்திமாந் கந்துமிச்சஸி /
அக்'ஷி சூச்யா ப்ரமிருஜஸி ஜிஹ்வயா லேக்'ஷி ச ச'ரம் //

ராகவஸ்ய ப்ரியாம் பார்யாம் யோ அதி கந்தும் த்வமிச்சஸி//¹⁶

பர்த்திருஹரியின் நீதி சதகத்தில், மேல் வரும் செய்யுளை ஒத்த கவிதை காணப்படுவது நோக்கத்தக்கது. மெல்லிய வாகைப்பூவின் நுனியால் வைரத்தை துளைக்கலாம். மதம் கொண்ட யானையை கயிற்றால் கட்டலாம். தேன்துளியால் கடல் நீரின் உப்பை மாற்றலாம். ஆனால் தான் கொண்டதே சரியென்று கூறும் மூர்க்கரின் உள்ளத்தை மாற்றமுடியாது.

வ்யாலம் பாலமிருணாளௌ தந்துபிரஸௌ ரோத்தும் சமுஜ்ஜிரும்பதே/
சேத்தும் வஜ்ரமணீர்சிரீஷ குசுமப்ராந்தேந சந்நஹ்யதே//
தாதூர்யம் மதுபிந்துநா ரசயிதும் ஷாராம்பூதே ரீஹதே//"

உவமேயோ உபமாஅலங்காரம்

உபமானத்தை உபமேயமாகவும், மறுபடியும் அவ்வுவமேயத்தை உபமானமாகவும் கொண்டு ஒரு பொருளைச் சிறப்பிக்கும் தன்மையில் அமைவது உபமேயோ உபமா அலங்காரம் எனப்படும்.¹⁸ இதனைத் தமிழில் புகழ் பொருள் உவமை அணி என்பர்.

“களிக்குங் கயல்போலும் நின்கணும் கண்போல்
களிக்குங் கயலுந் கனி வாய்த்-தளிர்க் கொடியே
தாமரைபோல் மலரும் நின்முகம் நின்முகம்போல்
தாமரையுஞ் செவ்விதரும்”

எனுமிவ் வெண்பாச் செய்யுள். இவ்வணிக்கு உதாரணமாகும்.

வால்மீகி ராமாயணத்தின் எடுத்துக்காட்டாக ஒரு செய்யுளைக் கூறலாம். சமுத்திரத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் பேதமின்மை காணமுயற்சிக்கும் வால்மீகி இரண்டிற்கும் பொதுத்தன்மை காணமுயல்கின்றார். சமுத்திரத்தில் ஜலம் காற்றால் அடிக்கப்பட்டு எழும்பிக்கொண்டு விழுந்தன. ஆகாயத்தில் எப்படியும் மேகங்கள் காற்றால் ஒன்று சேர்ந்து கலைக்கப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தன. இராத்திரியில் சமுத்திரத்தில் ஜலத்துளிகள் அக்கினி பொறிபோல பிரகாசித்தன. ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்கள் ஜ்வாலித்தன. சமுத்திரம் ரத்தினங்களால் நிறைந்திருப்பது போல் ஆகாயம் நட்சத்திரங்களால் நிறைந்துள்ளது.

சமுத்திரத்தில் ஜலங்கள் ஆகாயத்தின் மேகங்களின் பிரதிவிம்பங்கள் போல் காணப்பட்டன. சமுத்திரத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் பேதம் இன்மை இப்பாடல் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

ஸ்வபாவோக்தி

வர்ணிக்கப்படும் பொருள்களினுடைய பல்வேறு நிலைகளையும் நேரில் காண்பது போல கூறும் திறனில் அமைவது இவ்வணிக்குரிய இலக்கணமாகும்.²¹

“நாநாவஸ்தம் பதார்தாநாம் ரூபம் சாக்ஷாத் விவிரூண்வதீ ஸ்வபாவோக்தி.” இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பின்வரும் செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம்.

“நிலீயமானைர் விஹகைர் நிமீலத்பிஹிஸ்ச பங்ககைஹி/
விஹசந்தீயா ச மாலத்யா கதோஸ்தம் ஜாயதே ரவிஹி”||²²

பறவைகள் கூட்டிற்குள் அடங்கிப்போகின்றன. தாமரை மலர்கள் கண்களை மூடுகின்றன. மாலதி மலர் மலர்கின்றது. இதனால் ஆதவன் மறைவது அறியப்படுகின்றது. சூரிய அஸ்தமனத்தின் போது நடைபெறும் இயற்கைக்காட்சிகளை தம் கண்முன்னே நடைபெறுவது போல வால்மீகி படம் பிடித்துக்காட்டுகிறார். இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் சூரியன் மறைவது அநுமானிக்கப்படுவதால் இது அநுமான அலங்காரம் என்றும் கூறப்படும்.

மழை ஜலத்தால் செழிக்கும் இளம் புற்களும், தோகையை விரித்தாடும் மயில் களும், மழையைப் பொலியும் மேகங்களும், பின் பகலுக்கு அழகூட்டுகின்றன என்று கூறும் போதும் இந்த ஸ்வபாவோக்தி அணியைக் காண்கின்றோம்.

“வர்ஷோதகாப்யாயித சாத்பலாநி ப்ரவிருத்த நிருத்தோத்சவ பாடஹிணாநி
வநாநி நிர்விருஷ்ட பலாஹகாதி பஸ்யாபராஹேஷ்வதிகம் விபாந்தி”||²³

யதாசாங்கியம்

சொற்களையும் அவற்றின் செயல்களையும் நிரல்படுத்திக் கூறும் போது இவ்வணிபிறக்கின்றது.²⁴ இதனைத் தமிழில் நிரல் நிறை அணி என்று கூறுவார். ஸ்ரீராமரும் சுக்கிரீவனும் நட்புச் செய்த வேளையில் செந்தாமரை போன்ற சீதையின் கண்களும் தங்கவர்ணமுள்ள வாலியின் இடது கண்ணும் நெருப்புப்பொறி போன்ற இராவணனின் இடது கண்ணும் துடித்தன என்று கூறும் போது இந்நிரல் நிறை அணியைக் காணலாம்.

சீதாகபீந்த்ரக்ஷணதாசராணம் ராஜீவகே மஜ்வல நோபமாநி/
சுகீவராமபிரணயப்ரசங்கே வாமாநி நேத்ராணி சமம் ஸ்புரந்தி//

செந்தாமரைப்பூ, தங்கவர்ணம், நெருப்பு பொறி என்பன முறையே சீதை, வாலி, இராவணன் என்போரது கண்களுக்கு முறையே உவமானங்களாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

விக்ஷ அலங்காரம்

விஷமம் யத்யநௌசித்யாத் நேகாந்வய கல்பநம்

ஒவ்வாமையுள்ள இரு பொருட்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பை எடுத்துக்காட்டுவது இவ்வணிக்குரிய சிறப்பாகும். சகல உத்தம இலட்சண குணங்கள் உள்ளவன் இராமன். பார்க்க பயங்கர முகத்தை உடையவன் சூர்ப்பனகை சிறுத்த இடை உடையவன் இராமன். பேரிகை போன்ற பெருவயிற்றையுடையவன் சூர்ப்பனகை.²⁷ இவ்வாறு இராமனுக்கும்

சூர்பனகைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு சுட்டிக் காட்டப்படும் பொழுது விஷம அலங்காரத்தினை அவதானிக்கலாம்.

விநோக்தி அலங்காரம்

விநோக்திஸ் சேத்விநா கிம்சித் பிரஸ்துதம் ஹீனமுச்யதே²⁸

யாதேனும் ஒன்றின் இன்மையால் உவமேயம் ஒன்று உயர்வோ அன்றி தாழ்வோ அடைந்ததாகக் கூறல் விநோக்தி அலங்காரம் எனப்படும். தசரதன் இல்லாத அயோத்தியைப் பலபட வர்ணிக்கிறார் வால்மீகி. கிருஷ்ண பட்ஷத்தில் பிரசாசம் இல்லாத இருண்ட இராத்திரியைப் போலவும், சந்திரனுக்குப் பிரிய பாரியையாகி அபார காந்தியுடன் பிரகாசிக்கும் ரோஹிணி கொடிய கிரகத்தால் பீடிக்கப்பட்டது போலவும், கோடை காலத்தில் மலையருவி ஜலம் வற்றிக் கலங்கி, அதனுள் இருக்கும் மீன்களும் முதலைகளும் மெலிந்துள்ளன போலவும் அதன் கரையில் இருக்கும் பட்ஷிகள் வெயிலால் வாடித் தவித்தல் போலவும், யாகத்தில் அக்னி சுவாலையானது முதலில் புகையில்லாமல் தங்க வர்ணமாக கொழுந்து விட்டெரிந்து பிறகு தயிர் முதலிய ஹவிஸ்களால் மூடப்பட்டு முடிவில் அணைவது போலவும் பெரிய யுத்தத்தில் படைகள் சத்துருவால் முறியடிக்கப்பட்டு, யானைகளும், குரிரைகளும் வீரர்களும் காயப்பட்டு, கவசங்கள் பிளந்து, ரதங்களும் வாகனங்களும் பொடி பொடியாய்த் தவிப்பது போலவும், சமுத்திரத்தில் அலைகள் நுரையுடன் பொங்கி ஒன்றுக்கொன்று மோதி பெரிய சத்தத்துடன் கோஷித்துக் கொண்டிருந்து பிறகு காற்றாடங்கி சப்தமின்றி அலைவது போல் அயோத்தி நகர் விளங்கிற்று.²⁹

உத்பரேக்கா

இயற்கையை வர்ணிக்கும் போதும் இயல்பான காட்சிகளைப் படைக்கும் போதும் வால்மீகி தன் கருத்தை அவற்றின் கண் ஏற்றியும் காரணம் கற்பித்தும் புதுமை புணைகின்றான். மலைக்குகைகளில் இருந்து காற்று சப்தத்துடன் வெளிப்பட்டு மரங்கள் ஆட்டுவதும், மதம் கொண்ட குயில்கள் மதுரமாகப் பாடுவதும் இயல்பாக நடக்கும் செயல்கள். இதனை வான்மீகி, நாடகத்தின் போது பிரதான வேடதாரி திரையில் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சிலர் நடனம் ஆடுவதையும், சிலர் வாத்தியங்கள் வாசிப்பதையும் ஒப்பதாக தன் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுகிறார்.³⁰ மஞ்சள் நிறப் புஸ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கர்ணிகார மரங்கள் தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பீதாம்பரத்தை உடுத்த முனிவர்களுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றன.³¹ கறுத்த மேகங்களையும் சுத்தமான மழைத் தாரைகளையும் காங்நால் சப்திக்கும் குகைகளையும் கொண்ட மழைக் குகைகள் கறுத்த மான் தோலையும் வெளுத்த பூணூலையும் கொண்ட வேதம் ஒதும் பிரமச் சாரிகள் மேல் ஏற்றிக் கூறப் படுகின்றன.³²

சசந்தேஸ அலங்காரம்

ஐயத் தன்மையுள்ள உவமைகளை அடுக்கியும் புதுமை செய்கின்றான் வால்மீகி. இது எனத் தெளியவியலாத விடத்து அதோ, இதோ மற்றொன்றோ என ஐயம் ஏற்படுவது இயல்பு. இவ்வியல்பு கவிஞனின் கற்பனைக்கு நற்கலன் ஆகியது. எனவே உவமைகளை அடுக்கும் போது வெளியீட்டு நிலையில் புதுமை செய்து காட்சிகளை நயத்துடன் அமைக்கின்றான். இராமர் இல்லாத சமயம் பார்த்து தசக்கிரீவன் சந்நியாசி வேடம் பூண்டு சீதை முகர் சென்றான். துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருக்கி பரிதவிக்கும் சீதை முன் அவ்வரக்கர் மன்னன் அழகினால் இலட்சுமி போல் இருக்கும் சீதையைப் பார்த்து புகழத் தொடங்கினான்.

பொன் போன்ற மேனியை உடையராகி, மஞ்சள் பட்டுடுத்து, தாமரை ஓடைபோல் அழான மலர்மாலையை தரித்திருக்கும் நீங்கள் யாரம்மா? அழகான முகம் படைத்த மாதே நீங்கள் யார்? கீர்த்தியோ அழகோ? லட்சுமியோ? அல்லது தன் இடப்படி சஞ்சரிக்கும் ரதிதேவியோ?³³ இவ்வாறு வினாவுவது சசந்தேச என்ற அலங்காரம்.

சிலேடை

ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் பல பொருளுடையதாய் வருவது சிலேடை யாகும்.³⁴

ரக்ஷாம்ஸி வக்ஷாம்ஸி ச விக்ஷிபந்தி
காத்ராணி காந்தாஸீ ச விக்ஷிபந்தி/
ரூபாணி சித்ராணி ச விக்ஷிபந்தி
த்ருடானி சாபானி ச விக்ஷிபந்தி//³⁵

அரக்கர்கள் அரக்கியர் மார்புகளைத் திறக்கின்றார்கள். அங்கங்களை மனைவியர் மேல் போடுகின்றனர். பலவிதமாக அலங்கரித்துக் கொள்கின்றனர். விற்களை விட்டெறிகின்றனர். இங்கே திறப்பது, போடுவது, அலங்கரிப்பது, விற்களை விட்டெறி வது போன்ற கருத்துக்களில் விக்ஷிபந்தி எனும் சொற்றொடர் மேல் வரும் செய்யுட்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பரஸ்பரஞ் சாதிக-மாக்ஷிபந்தி
புஜாம்ச்ச பீனா-னதிநிக்ஷிபந்தி/
மத்தப்ரம த்தானதி விக்ஷிபந்தி
மத்தானி சான்யோன்ய-மதிச்சிபந்தி//³⁶

ஒருவரையொருவர் கேலி செய்கிறார்கள். ஒருவர் மேல் ஒருவர் கொழுத்த கைகளைப் போடுகிறார்கள். கர்வத்தாலும், மதத்தாலும் பிதற்றிக் கூச்சலிடுகிறார்கள். மதி மயங்கியாவர்கள் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து தழுவிக் கொள்கிறார்கள். இப்பாடலில் கேலி செய்தல், போடுதல், கூச்சலிடுதல், தழுவிக்கொள்ளுதல் என்று பல பொருட்களில் க்ஷிப் என்ற வினையடி ஆ, அதி என்ற உபசர்க்கங்களை ஏற்றுப் பல கருத்துக்களைத் தருகின்றது.

அனுப்ராசம்

வாணாவிருத்திரநுப்ராசஹ பாதேசு ச பதேசு சி³⁷

எழுத்துக்கள் திரும்பவும் சொற்களிலும் அடிகளிலும் வருதல் அனுப்ராசமாகும்.

யா பாதி லசஷ்மி புவி மந்தரஸ்ததா பிரதோஷேசு ச சாகரஸ்தா
ததைவ தோயேஷீ புஷ்கரஸ்தா ரராஜ சா சாருநிஸாகரஸ்தா

உரோகத்திலே மந்திர பர்வதமும், பிரதோஷ காலத்தில் சமுத்திரமும் தடாகங்களில் செந்தாமரையும் மிகுந்த காந்தியும் தேஜவும் விளங்கின போன்று சந்திரனிடமும் காந்தியும் தேயசும் விளங்கின. உவமை அணியுடன் ஓசை நயமும் இச்செய்யுளில் காணப்படுகின்றது.

சிலாதலம் ப்ராப்ய யதா ம்ருகேந்த்ரோ
மஹாரணம் ப்ராப்ய யதா கஜேந்த்ர/
ராஜ்யம் ஸமாஸாத்ய யதா நரேந்த்ரஸ்
ததா ப்ரகாசோ விரராஜ சந்த்ர//³⁹

(ஒரு பாறையை அடைந்த சிங்கத்தைப் போலும், பெரும் போர்க்களத்தையடைந்த யானையைப் போலும், ராஜ்யத்தை அடைந்த அரசனைப் போலும் பிரகாசத்துடன் சந்திரன் விளங்கினான்.)

இதுவும் ஒரு ஓசை நயம் உடைய பாடலாகும்.

5. முடிவுரை

ஷேக்ஸ்பியர் என்ற ஆங்கிலக்கவி கற்பனை ஆற்றலை தெரிவிக்கும் வாசகம் ஒன்றை அழகுறக் கையாண்டிருக்கின்றார்.

“ The Poet’s eye in a fine frenzy rolling
Doth glance from heaven to earth
From earth to heaven.”⁴⁰

கவிஞனுடைய கண் இங்கிதமான வெறி கொண்டு உருளுகிறதாம். அப்படி உருளும்போது வானத்திலிருந்து மண்ணுலகத்திற்கும் மண்ணுலகத்திலிருந்து வானுக்கும் அது பாய்கிறதாம். கற்பனைக் கண்ணின் வீச்சு எப்படி எல்லாம் இருக்கும் என்பதற்கு இங்கே நல்ல உதாரணம் கூறிவிட்டார் ஷேக்ஸ்பியர். ஷேக்ஸ்பியர் கூறிய இலக்கணத்திற்குரிய இலக்கியம் வான்மீகி காவியத்திலோ பல இடங்களில் காணக்கிடைக்கிறது. அவருடைய கற்பனையின் உயிர் மூச்சாக உவமை, ரூபகம், உத்பிரேஷை எனப்பட அணிகள் அவர் காவியத்தை அழகு செய்கின்றன. பல்வேறு அணிகளையும் அவர் மிகத் திறமையாக பொருளுக்கேற்றபடி கையாளுகிறார். பிற்பகாலத்து கவிகளால் கையாளப்பட்ட சித்திரம், யமகம் போன்ற செயற்கையணிகள் ஆதிகாப்பியத்தில் காணப்படவில்லை. வால்மீகியால் கையாளப்பட்ட அணிகள் அளவுக்கு மீறிப் பூணப்பட்ட ஆபரணங்கள் போலவும், இனிப்பு அதிகம் ஊட்டப்பட்டு அதனால் அதிகம் திகட்டப்பட்டு அருவருப்பினையூட்டுகின்ற பால் போலும் அன்றி மிகவும் இயற்கையாக அமைந்து கவிதைக்கு சுவைபயப்பவை. மனித வாழ்வின் உன்னத தத்துவத்தினை உணர்த்துவது மட்டுமன்றி இந்திய இலக்கிய படைப்பு முறைமை ஒன்றையும் நிலைநிறுத்திய பெருமைக்குரியவர் வால்மீகி. அவரது கவிதை பிற்கால கவிகளுக்காவயப் பொருளை மட்டுமன்றி, அணி அலங்காரம் போன்ற இலக்கிய யுக்திகளையும் அளித்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) Bh.k. 1.13
- 2) DhI p.54
- 3) Raghavan.V, Studies on some concepts of Alankara Sastra Adyar, 1942, see p.75
- 4) Ra 5.15 (29-33)
- 5) Raghavan. V, op.cit Page 63
- 6) Ra 5.54
- 7) K.V.D 2.66
- 8) Ra 6.28 (28-31)
- 9) fk;guh ghly; 8359
- 10) Ra 2w.59 (33-36)
- 11) Ibid 4.1.29
- 12) Cal 5.62
- 13) Ra 4.30.46
- 14) Ibid 4.27.06
- 15) Kul 5.58
- 16) Ra 3.47 (38-40)
- 17) N.S 06
- 18) Cal 5.13
- 19) எடுத்துக்காட்டு நூல் தண்டியலங்காரம், சுப்பிரமணியதேசிதர்(உரை) கழகப்பதிப்பு, சென்னை, 1978. பக் 42

- 20) Ra 6.4 (116-118)
- 21) Cal 5.82
- 22) Ra 4.28.52
- 23) Ra 4.28.21
- 24) Cal 5.92
- 25) Ra 4.5.32
- 26) Cal 5.80
- 27) Ra 3.17 (10-13)
- 28) Cal 2.114
- 29) Ra 2.114 (3-7)
- 30) Ibid 4.1.15
- 31) Ibid 4.1.21
- 32) Ibid 4.28.10
- 33) Ibid 3.46.15
- 34) Cal 5.62
- 35) Ra 5.5.12
- 36) Ibid 5.5.11
- 37) K.V.D 1.55
- 38) Ra 5.5.3
- 39) Ra 5.5.7
- 40) ச.வே.சுப்பிரமணியன், கம்பன் கற்பனை தமிழ்ப் பதிப்பகம், பார்க்க பக்ஞ. கூறும் மூலநூல் Shakespeare, Midsummer Nights dream V.I

Appreciation

- 01) BH.K Bhamakas Kavyalankara
- 02) Cal Candraloka
- 03) DHV Dhvanyaloka
- 04) KUV Kuvalayananda., Ka
- 05) K.V.D Kavyadarsa
- 06) Ra Ramayana
- 07) fk;guh fk;guhkhazk;.

உசாத்துணைநூல்கள்

சமஸ்கிருத மூலநூல்கள் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன்

- 01) Chandraloka, (Fifth Mayakka)
Sankarama Sastri C, (English notes and trans) Madras,
Balamanorama press, 1940.
- 02) Dhvanyaloka, Krishnamoorthi, K. (ed) Dharwar matak University, 1974.
- 03) Kavyadars'a, Narayan Iyer. V, (English Translation) Madras, Vauilla Press.1980.
- 04) Kavyalankara (Pariccheda 1-VI) Sankarama Sastri.C.
(English Translation) Madras, The Balamanorama Press, 1956.

- 05) Kuvalayananda, Nirnaya Sagar Press, Bombay, 1955.
- 06) Srimad Valmiki Ramayana, Vol I Krishnamachariya T.R (Ed) Hindi Prachar Press, Madras, 1929.
- 07) SRIMAD Valmiki Ramayana Vol.2
T.R Krishnamachrya (Ed.) Hindi Prachar Press, Madras, 1851.
- 08) The Niti and Vairagya Satakas of Bhartrihari,
Kale, M.R, (Ed.) Motilal Banarsidas, 1971.

சம்ஸ்கிருத மூலநூல்கள் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன்

- 01) கம்பராமாயணம், (முதற்பதிப்பு) கம்பன்கழகம், சென்னை. 1976.
- 02) தண்டியலங்காரம், சுப்பிரமணியதேசிதர் (உரை) கழகப்பதிப்பு, சென்னை, 1978.
- 03) ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் பாகம் 1 ஸ்ரீ.உ.வே. ஊ.சு. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், (தமிழ் ஆக்கம்) த லிட்டில் ப்ளவர் கம்பனி, சென்னை. 1999
- 04) ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் பாகம்2 ஸ்ரீ.உ.வே. ஊ.சு ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் (தமிழ் உரையுடன்) த. லிட்டில் ப்ளவர் கம்பனி, திருச்சி.

பிறநூல்கள்

- 01) K.Krishnamoorthy, Indian Literary Theories, New Delhi, 1985.
- 02) Raghavan. V, Studies on some concepts of Alankara Sastra, Adyar, 1942.
- 03) Sitaramiah V, Valmiki Ramavana Sahitva Akademi, New Delhi, 1982.
- 04) சுப்பிரமணியன் ச.வே: கம்பன் கற்பனை, தமிழ்ப்பதிப்பகம்.
- 05) பாண்டூரங்கராவ்.ஜ. இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், வான்மீகி சிங்கார வடிவேலன், (தமிழாக்கம்) புதுடில்லி. 2001.